

Sygn. akt III KO 118/20

POSTANOWIENIE

Dnia 26 stycznia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **A. S.**

oskarżonego z art. 299 § 1 i in. k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 26 stycznia 2021 r.,

wniosku Sądu Okręgowego w L.,

sygn. akt IV K (...),

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,

na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił

**przekazać sprawę oskarżonego A. S., sygn. akt IV K (...), do
rozpoznania Sądowi Okręgowemu w K..**

UZASADNIENIE

Przed Sądem Okręgowym w L. zawisła sprawa o sygn. IV K (...), w której oskarżonym jest A. S.. Jak wynika z opinii opiekunów Schroniska i Noclegowni w K., w tym zatrudnionego tam lekarza – w którym to ośrodku oskarżony przebywa – jak również z opinii biegłego z Pracowni Ekspertyz Sądowo Lekarskich Katedry i Zakładu Medycyny Sądowej Uniwersytetu (...) CM datowanej na dzień 15 czerwca 2020 r., stan zdrowia A. S. uniemożliwia mu odbywanie samodzielnej podróży z K. do L.. Biegły ten uznał ponadto oskarżonego za niezdolnego do wszelkiego udziału w czynnościach procesowych przez okres 6 miesięcy.

W dniu 25 listopada 2020 r. do Sądu Okręgowego w L. wpłynęła opinia wydana przez biegłą psycholog, z której wynika, że A. S. odzyskał zdolność do czynności procesowych, pod warunkiem zagwarantowania mu pomocy w poruszaniu się przez osoby trzecie.

Po zapoznaniu się opinią biegłej psycholog, uwzględniając sytuację osobistą oskarżonego (jest osobą bezdomną) oraz jego zły stan zdrowia, Sąd Okręgowy w L., postanowieniem z dnia 8 grudnia 2020 r., zwrócił się o przekazanie tej sprawy do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w K. z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Odstąpienie od właściwości miejscowej sądu do rozpoznania sprawy stanowi sytuację wyjątkową, uzasadnioną tylko szczególnymi okolicznościami. Kryterium „dobra wymiaru sprawiedliwości”, uzasadniające korzystanie z właściwości delegacyjnej na podstawie art. 37 k.p.k., nie ogranicza się do zagrożenia obiektywizmu w orzekaniu o odpowiedzialności karnej, lecz znajduje wyraz również w zagrożeniu sprawnego i szybkiego przeprowadzenia postępowania sądowego, realizującego ustawowy postulat rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie (por. postanowienie SN z 14.06.2018 r, sygn. akt V KO 35/18). Nie bez znaczenia w tym kontekście jest także umożliwienie oskarżonemu korzystania z prawa do obrony, które może doznać uszczerbku w związku z niemożnością udziału w rozprawie ze względów zdrowotnych.

W niniejszej sprawie za przekazaniem sprawy Sądowi Okręgowemu w K. przemawia właśnie stan zdrowia oskarżonego, który, jak wynika z opinii z biegłych, wiąże się z ograniczeniem mobilności i stanowi przeciwwskazanie do odbywania podróży. A. S. dwukrotnie przebył udar mózgu z niedowładem prawostronnym, jest po zawale mięśnia sercowego, ma amputowaną kończynę, problemy ze wzrokiem i porusza się na wózku inwalidzkim. Z powyższych względów, wymaga istotnej pomocy przy poruszaniu się, a trudno mu ją uzyskać z racji sytuacji osobistej (jest bezdomny). W praktyce, wskazane wyżej okoliczności uniemożliwiają mu całkowicie udział w czynnościach procesowych poza miejscem jego pobytu – tj.

miastem K.. Z tego względu, mając na uwadze, że rozpoznanie sprawy przez właściwy Sąd wiązałoby się z uciążliwymi i w praktyce niewykonalnymi dla oskarżonego dojazdami do L., należy uznać, iż uzasadnione jest podjęcie decyzji o przekazaniu sprawy do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w K.. Rozwiązanie takie umożliwi A. S. realizację uprawnień, przysługujących mu jako oskarżonemu.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.